

Vysocí funkcionáři berlínského spolkového ministerstva vnitra nejsou spokojeni se současným sídlem. Pronajaté budovy, dva kilometry vzdušnou čarou od Říšského sněmu, jsou podle nich nedostačující. Pronájem je však vázán smlouvou až do roku 2016. Podle týdeníku Focus by ale stavba vlastní nové budovy stála kolem 219 milionů eur a stavět by se mělo na mnohem „horší adrese“ – nedaleko moabitské věznice. Ministr vnitra

ra Wolfgang Schäuble (CDU) však pochybuje, zda by bylo stěhování vůbec nutné a zda by se ve státním rozpočtu potřebné peníze našly.

Organizační problémy má i Bundesnachrichtendienst, který prochází reorganizací. Některá pracoviště se mají spojit, např. Auswertung (vyhodnocování) a Beschaffung (získávání), vzniknou nová pracoviště, například pro zpracovávání informací o proliferaci atomových know-how. Podle týdeníku Der Spiegel by měla být reorganizace dokončena v roce 2012.

TAKÉ FRANCOUZSKÁ POLICIE REKRUTUJE

a to i na internetu. Jednou z angažovaných je policistka-motocyklistka Isabelle. A proč právě na internetu? „Protože je to bezprostřední a přirozený vztah se spoustou lidí,“ říká. „Veřejnost nezná tu různorodost naší práce. Já vyprávím o nás policistech-motor-

kářích v Paříži. O kontrolách provozu dopravy, o práci s radary, o eskortách, práce je nesmírně pestrá. Ženy nechtějí věřit, že se mohou uplatnit i při této práci, blahopřeji mi a ptají se, jaké podmínky musí uchazečka o tuto práci splňovat. To mi dělá radost. A lidé mě dokonce už i poznávají při mé každodenní službě.“ Tohoto blogu se účastní střídavě 15 policistů a týdně má 7500 návštěvníků.

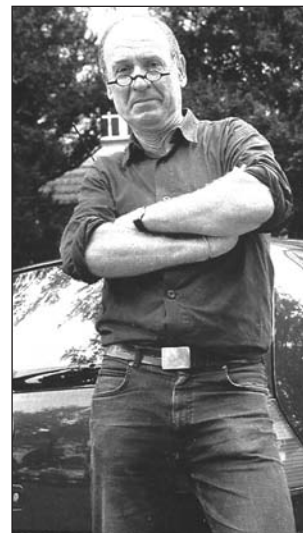
K vidění je na: www.blog-police-recruitment.com.

ŘIDIČ V ŠATLAVĚ

Řidiči „nachytaní“ při dopravním přestupku neříkají obvykle doma, natož v zahraničí, že se skutečně provinili a pokuta či trest že byly spravedlivé. Příběhy některých jsou ale mimořádné.

Architekt Edgar Döwe (59), Berlíňan, se svěřil médiím s těmito zážitky: údajně měl na cestě z polské Vratislavi do Cottbusu porušit zákaz předjíždění. Polští policisté ho zastavili a měl podepsat v polštině rukou psané doznání a na místě zaplatit pokutu 200 eur. A protože obojí odmítl, čtyřicet kilometrů před polsko-německou hranicí ho odvedli do šatlavy. A to ten bloud nejel pro jistotu ve svém jaguáru, ale ve „skromném“ golfu své přítelkyně. Cela měřila 4,5 m², měla malé zamřížované okno a dvě pryčny, ale neměla záchod ani přívod vody. Odebrali mu brýle, peněženku, hodinky i mobil, styl s diplomatickým zastupitelstvím, přáteli nebo právníkem byl znemožněn.

Podle tzv. Vídeňské dohody

OPĚVOVANÁ NEAPOL

Násilí na neapolských ulicích stálo loni život téměř stovky lidí. Znamená to novou válku zneprátených klanů Camorry? Giovanni Corona (41 let, státní návladní, za posledních sedm let dal zatknout 500 členů gangů Camorry) soudí, že tentokrát šlo o jiný typ krvavé lázně než v roce 2004. Tehdy si vyřizovali účty staří a noví bosové klanu di Lauro, především na severní periferii Neapole. Tentokrát jdou mrtví na účet rozptýlených kriminálních band, které mají jen nepřímé napojení na Camorru a řadí po celém městě. Pachatelé jsou převážně mladí lidé ve věku 16, 17, 18 let, na drogách a silně ozbrojení, kteří v klimatu rostoucí surovosti vraždí i kvůli maličkosti. Tak je přepaden a ubodán prodáváč novin jen kvůli pokladničce s denním příjmem, ve sporu o děvče je zastřelen stejně starý chlapec. Drogeny a zbraně jsou v Neapoli levně k dostání na každém rohu. O to se postarala už Camorra. Ale ti chlapi jsou jak psi bez pána utržení ze řetězu a na rozdíl od přísně organizované Camorry vraždí bez pravidel. Proto také v Neapoli roste pocit strachu – každého to může potrefit.

Zdali tito divocí hoši neruší podnikání mafiánských bossů? Nejdůležitější obchody klanů se už dávno neodehrávají na neapolské dlažbě. Miliardové zisky se těží na celonárodní a mezinárodní úrovni. Těch neapolských klanů může být sto dvě stě, scéna se neustále mění, na rozdíl od sicilské mafie, kde pevně vládou corleonezané.

Ale jedno je jisté: celá severní a východní periferie Neapole, dobrý tucet městských čtvrtí včetně jejich zázemí, je No-go-areas, v nichž státní správa nemá sebemenší kontrolu a Camorra je v nich největším poskytovatelem práce.

• • •

Mladý neapolský autor v bestselleru Camorra píše, že klan Casalesiů disponuje majetkem ve výši 30 miliard eur. Je to skutečnost, nebo fikce?

„K této cifře,“ říká Corona, „jsme došli po výsledcích bývalých členů klanu a ze zabavených akcí. Pravda je: obchod s drogami, pirátské kopírování luxusního značkového zboží, korupce a vydíráním získávané obrovské zakázky ve stavebnictví, obchod se zbraněmi, ilegální

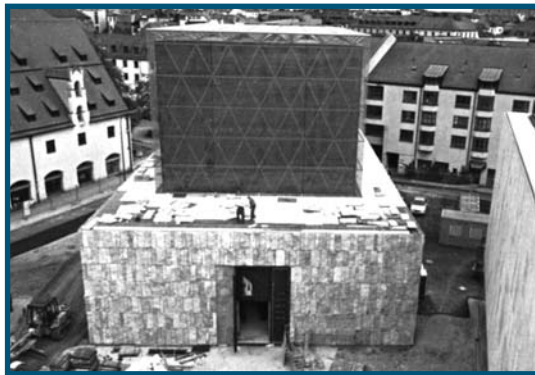

měly být německé úřady o jeho zadržení informovány, ale nic takového se nestalo. Vodu směl pít jen krátce na WC. První jídlo dostal až po výslechu, ale to bylo až 17 hodin po jeho zadržení. A ani druhá noc nebyla přátelštější. Když klepal, že potřebuje jít na WC, nikdo nereagoval. A tak, jak později písemně sdělil spolkovému ministerstvu vnitra, musel se vyčurat do plastické misky, v níž předtím dostal jídlo. Na spánek nebylo ani pomýšlení, protože obyvatelé sousedních šatlav byli hluční. A ráno opět zlobil, že si chce vyčistit zuby.

Pak se s ním konalo zkrácené řízení, to už za účasti polského tlumočníka, a byl odsouzen k pokutě 400 zlotých (114 eur), kterou si odpýkal dvěma dny vězení. Na otázku, zdali porušil zákaz předjíždění, soud odpověděl, že ano. Jenže policista si prý nebyl jist, z kterého předjížděcího auta ty reflektory byly. Hawk.

UŽ NIKDY KŘIŠTÁLOVÁ NOC

V Mnichově otevřela Židovská obec (za přítomnosti spolkového prezidenta Horsta Köhlera) v samém centru města, na náměstí Jakobsplatz, novou synagogu, jejíž součástí je i muzeum, základní škola, školka a kulturní centrum. Datum otevření nebylo náhodné. V noci z 9. na 10. listopad 1938 nacisté v Německu a na jimi obsazených územích uskutečnili pogrom, během něhož se plenily synagogy a židovské obchody, podle rozbitého skla se mu říká „Reichskristallnacht“. I v odtržených Sudetech v Sokolově, Mariánských Lázních, Mostě,

Teplících, Liberci, Krnově, Opavě i jinde. Přímo při pogromu bylo zabito 100 Židů a na 30 000, většinou těch, kteří po sobě zanechávali větší majetek, bylo odvečeno

do koncentračních táborů. „Mnoho přihlížejících tehdy tleskalo a jávalo,“ říká Charlotte Knoblochová. Jako šestnáctiletá zažila přepadení a bourání mnichovské synagogy. Jako prezidentka Židovské kulturní obce Mnichova a Horního Bavorska má velké zásluhy o novou synagogu (viz snímek) v samém srdci Mnichova. Někdejší synagoga v Mnichově sousedila s tzv. Domem umělců, místem stranických sjezdů hitlerovců, a tak už proto z ní nesměl zůstat kámen na kameni.

**Dvoustranu připravila
Sylvie KUČEROVÁ**

Takto vítali iráckí policisté v Basře zprávu o tom, že bývalý diktátor Saddám Husajn byl zvláštním iráckým soudem odsouzen k trestu oběšením. Trest je to nejen spravedlivý, ale i potupný: „Voják má umřít jako voják, kulkou do hlavy,“ vykřikoval Saddám. Basra a celý irácký jih je ovšem obýván převážně šíity, kteří – ač v této zemi tvoří většinu – museli za minulého sunnitského režimu „držet hubu a krok“ a navíc byli krutě pronásledováni. Ministerský předseda Muri al-Maliku se slzami v očích doufal, že „tento trest alespoň zmírní bolest vdov a sirotků, kteří museli své blízké pohřbívat. Éra Saddáma je minulostí. Éra diktátorů, jako byli Hitler či Mussolini.“ Muslimského náboženství je v Iráku 97 % obyvatelstva, z toho je asi 63 % šíitů, severských sunnitů (k nimž se hlásí i Saddám) je 34 %. Obě náboženství jsou muslimská. liší se však výkladem některých míst koránu a vlastním souborem tradic. V arabském světě však šíité tvoří menšinu.

Státní zástupce Giovanni Corona se svými spolupracovníky v Neapoli

odvoz odpadu a peníze vydírané za „ochranu“ jsou – v tomto pořadí – sloupy miliardového podnikání. Tak třeba jen ve čtvrti Secondigliano je kolem 20 míst, na nichž se obchoduje s drogami a na nichž téměř 500 pushrů má denně obrát 800 až 1000 eur. To dohromady představuje půl milionu eur. A nejméně totéž množství drog jde denně filiálkám do střední a severní Itálie. Vysoce výdělečné – a jen s malým rizikem – jsou i výroba a obchod s padělaným značkovým zbožím. Kolem Vesuvu

jsou dílničky, v nichž propašované Číňanky vyrábějí perfektně padělané značkové obleky od A jako Armani až po Z jako Zegna. Mafie si dává díky globalizaci takovéto falzifikáty vyrábět i přímo v Číně – například vrtačky Bosch, digitální kamery Canon. A pak je svými celosvětovými sítěmi prodává jako originál.

Kam ty miliardové zisky jdou? Především do nemovitostí. Taková Camorra investuje ve Španělsku do staveb obchodních a bytových domů, do hotelů, hal bingo a speciálních kasin, například v Chorvatsku, ale také ve východní Evropě a Číně. A jsou doklady o tom, že v zahraničí získané peníze jsou prány například v Německu a do Itálie se vrací jako čistě.

Podobně hovoří i Lucio di Pietro z národního ústředí pro boj proti mafii, loni vyznamenaný cenou Crans Montana, Fóra proti kriminalitě. „Pravda, italsí mafiáni dostali v minulosti ránu, ale jejich životaschopnost je obrovská. Neapolská La Camorra podobně jako sicilská Cosa Nostra nebo N'drangheta se opírají o tisíce osob a těží z ekonomických potíží v zemi. Mladí lidé bez práce jsou jejich důležitou sádkou. Navíc nová Prodiho vláda v rámci amnestie pustila z věznic na 15 000 trestaných a mafiánská hydra opět zvedá hlavu.“

Italská vláda poslala do Neapole přes tisíc policistů, situace se zklidnila, ale podle Lucia di Pietra represe nestačí, je třeba dekontaminovat celé sociální prostředí. „Mafie se nebojí ztrát,“ říká. „I když jsou šéfové ve vězení, mají důvěryhodné pokračovatele v práci, schopné i zabíjet, vyřizovat si účty, provádět únosy a organizovat podnikání všeho všudy.“ Jediným prostředkem, jak zamezit znovuoživení mafie nebo pouličnímu řádění mladých výtržníků bez práce, je podle něho prevence.